

Mødet den 2. Marts 1911.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen og Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 587—1910). Efter Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet og afholdt Licitation overdroges Leveringen af jernbaandsarmeret **Kabel** til Nordisk Kabel- og Traadfabrikker for et samlet Beløb af 12355 Kr.
2. (J. Nr. 574—1910). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende Licitationstilbud paa Levering af en **Damptrøml** med Ophakkeapparat og Materialvogn m. m.
Udsattes.
3. (J. Nr. 10¹⁵—1910). Til Revisor til **Christian den Niendes Børnehjems Regnskab** valgtes Købmand Marthin Hansen.
4. (J. Nr. 585—1910). Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende en af Sagfører P. Vestergaard foretaget **uberettiget Installation af 2 Vandklosetter** i hans Villa paa Hjørnet af Dronning Margrethesvej og Skovvangsvej:

»Ved et foretaget Eftersyn af de private Spildevandsledninger i Kvarteret Nord for Trøj-

borgvej har det vist sig, at Sagfører P. Vestergaard uden Tilladelse har installeret 2 W. C. i hans Villa paa Hj. af Dronning Margrethes Vej og Skovvangsvej.

I den Anledning har Udvalget tilkaldt Sagfører Vestergaard for at afgive Forklaring. Hr. Vestergaard indrømmede, at han uden Tilladelse og Anmeldelse har haft installeret 2 W. C. i sin ovennævnte Ejendom siden den 1. August 1909, og at han selv ved fremmed Hjælp havde tilvejebragt Forbindelsen mellem Vandledningen og Klosetternes Skyllecisterne. Han erklærede udtrykkelig, at der ikke til Arbejdet var benyttet autoriseret Vandmester her fra Byen.

Hr. Vestergaard, som saaledes har overtraadt Vandværksregulativets § 16, 3. Stykke, og Spildevandsregulativets § 1, har tilbudt at ordne Sagen saaledes:

Han betaler til Vandværkets Kasse	
en Bøde stor	50 Kr.

Han indbetaler til Hjælpekassen et	
Beløb stort	50 „

Han betaler for hvert af de to uden	
Tilladelse installerede W. C. en Afgift	
af 50 Kr. for Tiden 1. August 1909 til	
1. Januar 1911, ialt	100 „

Udvalget kan for sit Vedkommende tiltræde, at Sagen ordnes saaledes som ovenfor anført.«

J a c o b s e n forelagde og anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 429 og 455—1910). Andragender fra Urmager J. P. Larsen og Skrædder E. Eriksen angaaende **Bevilling til at drive Automatkafe** i Ejendommene henholdsvis Brunsgade 36 og Guldsmedgade 22. (Se Side 169).

Formanden meddelte, at Udvalget for Andragender mente at maatte fastholde den i Mødet den 15. December f. A. forelagte Indstilling, dog at man anmodede Politimesteren om at foranledige Tilsyn ført med Automatkafeerne, særlig med at de virkelig blev drevet som Automatkafeer.

Jul. Andersen ansaa det for vanskeligt for Politiet at kontrollere, om disse Beværtninger virkelig blev drevet som Automatkafeer. Han ansaa det for mindre heldigt og tillige uretfærdigt at knytte Bevillingerne til bestemte Ejendomme, da disse derved i Virkeligheden vilde faa en Forret fremfor andre Ejendomme. Han var i det hele taget imod Automatkafeer, navnlig fordi de var ret farlige for Børn og unge Mennesker, og henstillede at nægte Tilladelsen.

Mikael Johansen oplyste, at saavel Politiet som Afholdsfolkene i København var meget mere tilfreds med Automatkafeerne end med de øvrige Beværtninger. Da det kostede ca. 35000 Kr. at indrette en Automatkafe, var det næsten nødvendigt, at Bevillingen hørte til Ejendommen.

Jul. Andersen vidste ikke, om Politiet i København sympatiserede med Automatkafeerne, men var sikker paa, at Afholdsfolkene aldeles ikke foretrak disse. At Indretningen af en saadan Kafe kostede ca. 35,000 Kr., gjorde ham dobbelt betænkelig, da det saa var givet, at Bevillingen vilde blive et Privilegium for vedkommende Ejendom.

Jacobsen troede, man vilde gøre en god Gerning ved at nægte Tilladelsen, da Erfaringen viste, at Byen var for lille til, at den Slags Restaurationer kunde trives.

Olesen hævdede, at Automatkafeerne var meget farlige for Børn og unge Mennesker. Ved

Konfirmationstiderne var disse Kafeer altid overfyldte af Konfirmander.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at der i Automatkafeen i Guldsmædgade blev solgt langt mere Chokolade, Kaffe, Te og Mælk end Spiritus.

M a r i n u s P e t e r s e n mente ikke, der var Trang til flere Beværtninger, og bekræftede, at en Mængde unge Mennesker søgte Automatkafeerne.

C h r i s t e n s e n var en Tilhænger af Automatkafeer og fandt det urigtigt at lægge saadanne Hindringer i Vejen, naar man blot sikrede sig, at de blev installeret i gode Lokaler, og at Politiet førte Tilsyn med, at der ikke skete Misligheder i dem. Han kunde derfor anbefale Indstillingen, og at man udvidede Tallet, naar der viste sig Trang dertil.

N i e l s J e n s e n kunde ligeledes anbefale, at man ikke lagde Hindringer i Vejen for Oprettelse af Automatkafeer, som han ansaa for mere hyggelige end almindelige Beværtninger, og som havde den Fordel, at der kunde faas mindre Kvanta.

F o r m a n d e n mente, at Politiet i det hele taget kunde føre en noget bedre Kontrol med Restaurationerne, end det gjorde.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 209¹³—1910). Andragende fra Gæstgiver N. Chr. Møller om Bevilling til at **beværte andre end tilrejsende** i Gæstgiveriet i Ejendommen Høegh-Guldbergsgade 97.

F o r m a n d e n meddelte, at Hr. Niels Jensen og Taleren oprindelig havde ment at anbefale Andragendet, men efter senere tilkomne Oplysninger maatte indrømme, at Lokalerne var ret uheldige. Udvalget for Andragender skulde derfor ganske henstille Sagen til Byraadet.

M i k a e l J o h a n s e n oplyste, at Forretningen i Virkeligheden ikke var noget Gæstgiveri og desuden havde et meget daarligt Renomme. Endelig var Lokalerne ogsaa meget slette, saa han vilde tilraade, at man nægtede at anbefale.

Andragendet kunde ikke anbefales.

7. (J. Nr. 359—1910). Den foreliggende Indstilling fra Brolægningsudvalget om, at der fremdeles indtil 1. April d. A. udbetales Vejmand P. Thøgersen en ugentlig **Understøttelse** af 10 Kr. vedtoges.
8. (J. Nr. 570—1910). Indstilling fra Slagtehusudvalget om at tilstaa Restauratør A. Sørensen, der er Lejer af **Restorationen paa Kvægtorvet**, en Erstatning paa 500 Kr. for paaført Tab ved Kvægtorvets Lukning i Anledning af Mund- og Klovsyge m. m.

S i m o n s e n oplyste, at Sørensen havde faaet Akkord med samtlige sine Kreditorer, saaledes at der skulde udbetales 25 % af Gælden og det øvrige slettes. Sørensen sad altsaa meget daarligt i det, men mente selv, at det ved Akkorden var blevet ham muligt at fortsætte og svare den ret høje Leje, 3700 Kr., hvis han fik den indstillede Erstatning paa 500 Kr. Tabet ved Torvets Lukning havde utvivlsomt været langt større end 500 Kr., og man kunde være sikker paa, at maatte Sørensen gaa fra Forretningen, vilde man komme til at indføre en Bestemmelse i Kontrakten med den ny Lejer om Godtgørelse i Tilfælde af Torvets Lukning som Følge af Mund- og Klovsyge. Spørgsmaalet var altsaa, om man vilde støtte Sørensen med de 500 Kr., eller man vilde udsætte sig for, at han gik fra Forretningen, og man altsaa skulde til at finde en ny Lejer. Udvalget ansaa det for forsvarligt at yde Hjælpen, da man

let kunde risikere ellers at komme til at sætte Lejen ned. En anden Udvej var at give Sørensen Lov til at betale Lejen kvartaarlig i Stedet for halvaarlig, men derved opnaaede man kun at udsætte Spørgsmaalet en Maaned. I denne Forbindelse kunde Taleren oplyse, at Sundhedskommissionen havde optaget og til Ministeriet indsendt Rapport over Forholdene ved Lørdagsmarkedet ved Vesterport, og at Slagtehusudvalget i en Skrivelse til Ministeriet havde opfordret dette til at sætte en Stopper for dette Marked, der kun var oprettet af Spekulation.

M i k a e l J o h a n s e n tilraadete at følge Udvalgets Indstilling, da det ikke vilde være heldigt at skulle til at søge en ny Lejer, og da Lejen utvivlsomt var ret høj.

J u l. A n d e r s e n saa ikke anden Udvej end at betale de 500 Kr., men var klar over, at dette ikke blev andet end en midlertidig Hjælp. Taleren havde i sin Tid talt imod, at Restaurationen blev opført og senere udvidet, ligesom han ogsaa havde gjort opmærksom paa det umulige i, at der kunde svares 3700 Kr. i Leje, men den daværende Udvalgsformand havde ment noget andet. Naar Sørensen kun kunde give 25 % i Akkord, skyldtes Miseren ikke Mund- og Klovsygen, saa de 500 Kr. vilde sikkert hverken gøre fra eller til.

S a m u e l s e n fremhævede, at der umuligt kunde svares 3700 Kr. i Leje af Kvægtorvets Restauration. Han anbefalede at yde de 500 Kr.

J a k o b J e n s e n havde været imod Byggeriet baade første og anden Gang, og det viste sig da ogsaa nu, at det hele var forfejlet.

J a c o b s e n anbefalede at følge Indstillingen. Maaske kunde Sørensen klare sig, naar han blev hjulpet nu.

Simonsen bemærkede, at det var for at bevare den høje Leje, at Udvalget stillede sig velvilligt. Netop fordi Lejen var saa høj, var der mindre Betænkelighed ved at give Erstatningen.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 17¹³—1910). Det foreliggende Andragende om **Eftergivelse af Fattighjælp** fra Arbejdsmand Søren C. Jensen bevilgedes.

10. (J. Nr. 12²⁶—1910). Den foreliggende Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.

Udenfor Dagsordenen henlede

11. Mikael Johansen Opmærksomheden paa de Rygter, der gik om, at en Del af Statsbanernes kørende Personale, der var bosiddende her i Byen, skulde forflyttes til Fredericia. Han spurgte, om der ikke kunde gøres noget for at forhindre denne Flytning.

Formanden ansaa Rygterne for overordentlig løse, men mente, at man maaske kunde rette en underhaands Forespørgsel til rette vedkommende.

Christensen oplyste, at Spørgsmaalet om Forflyttelse af Lokomotivpersonalet havde været fremme for flere Aar siden. Man mente, at der derved kunde spares noget, men Sagen var stranded, fordi Aarhus var det mest centrale Sted. Det var sikkert noget lignende, der nu var fremme, men nogen Fare betød det næppe.

Simonsen havde hos Trafikchefen faaet at vide, at mulige Flytninger udelukkende skyldtes Hensyn til Banedriften, og at Flytningen allerede var begyndt.

Samuelson oplyste, at Ministeren til ham havde udtalt, at det kun drejede sig om ganske

faa Flytninger, der kun iværksattes som Forsøg for at se, om der kunde spares noget derved.

F o r m a n d e n mente, at man foreløbig kunde nøjes med at bede Hr. Samuelsen følge Sagen i Rigsdagen.

